

Trestné činy proti životnímu prostředí páchané právníckými osobami

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá stavem české trestněprávní ochrany životního prostředí a jejího vývoje ve vztahu k právníckým osobám. Stěžejní význam pro tuto práci má zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právníckých osob a řízení proti nim, jenž zavedl s účinností od 1. 1. 2012 do českého právního řádu nový institut trestní odpovědnost právníckých osob. Přestože tento institut od svého zavedení do právního řádu prošel mnohými změnami, stále trpí určitými nedostatky, o kterých se tato práce zmiňuje. Dále je pro tuto práci stěžejní zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, převážně jeho Hlava VIII. a předpisy na úrovni mezinárodního a unijního práva, jež se vztahují k životnímu prostředí. Cílem práce je zhodnotit, zda trestní odpovědnost právníckých osob je vhodným a dostatečně účinným nástrojem k ochraně životního prostředí.

Práce je rozdělena do čtyř kapitol, kdy první dvě mají obecný charakter. První kapitola objasňuje základní pojmy, které jsou pro práci podstatné, především pojem právnícké osoby v platném právu a pojem životního prostředí. Dále se zabývá ochranou životního prostředí a jejími prameny na vnitrostátní, unijní a mezinárodní úrovni.

Druhá kapitola se věnuje obecně přijímání zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právníckých osob a řízení proti nim a skutečným, jež přijetí zákona předcházely. Zároveň se tato kapitola dotýká i modelů trestní odpovědnosti právníckých osob, jež jsou uplatňovány v rámci evropského kontinentálního práva.

Třetí kapitola rozebírá relevantní ustanovení zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právníckých osoba a řízení proti nim, zejména působnost, přičitatelnost trestného činu právnícké osobě a možnosti jejího vyvinění, přechodem trestní odpovědnosti na právního nástupce a sankcionování právníckých osob se stručným porovnáním sankcí ukládanými ve správním řízení.

Poslední kapitola popisuje vývoj trestných činů proti životnímu prostředí v České republice, dále rozebírá několik vybraných trestných činů proti životnímu prostředí, kterých se právnícké osoby budou patrně dopouštět nejčastěji. Tato myšlenka je podpořena rozhodovací praxí soudů, přičemž doposud byly odsouzeny pouze tři právnícké osoby za trestné činy proti životnímu prostředí.

Závěr práce sumarizuje získané informace a dostupné výsledky z dosavadní praxe, hodnotí účelnost zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právníckých osob a řízení proti nim jako adekvátního nástroje ochrany životního prostředí.

